

MURMUR

STOMFF ANDREI AUREL

MURMUR

Aș putea să-ți murmur ochii cu silabe de ocean
Care n-au mai fost rostite nicăieri și niciodată.
Ne desparte însă, veșnic, zidul nostru de mărgean.
Nici spre tine, nici spre mine, nimeni n-are să-l străbată.

Aș putea să-ți murmur fruntea cu silabe de ninsoare,
Albă și neprihănită de atingerea cu tina.
Suntem desenați iubito, dintr-o singură culoare.
Eu sunt pentru tine umbra, tu mi-ești forța și lumina.

Aș putea să-ți murmur gura cu silabe de dulceață
Aduata din corole de bujori și maci aprinși.
Noi suntem doar două clipe, rupte din aceeași viață.
Loc n-avem decât în cortul celor ce au fost învinși.

Aș putea să-ți murmur trupul cu-o silabă egipteană
Dintr-o scriere străveche, încă nedescoperită.
Încă te mai simt în mine, rană din aceeași rană.
Încă îmi mai tulburi somnul, întâmplare fericită!

Pot să murmur orice lucru care s-antrupat în tine,
Pot să mai găsesc izvoare care să-ți imite glasul.
Nu te pot rosti iubito, fiindcă nu mi se cuvine
Nici să-ncerc să-ți murmur gândul,
Nici să-ncerc să-ți murmur pasul.